

تاریخ دریافت مقاله: ۹۴/۹/۱۴

تاریخ تصویب مقاله: ۹۵/۶/۳۱

رابطه روح فلسفی و هوش معنوی با کیفیت تدریس معلمان مقطع متوسطه

مرضیه باباگلی^{*}، دکتر سید رضا بالagh^{**}

چکیده

قسمت اعظمی از توفیق و یا شکست برنامه‌های آموزش و پرورش به نوع تفکر، بینش و معنایی که معلمان برای کار خویش قائل هستند، بستگی دارد؛ لذا مطالعه حاضر که از نوع همبستگی است، با هدف بررسی رابطه روح فلسفی و هوش معنوی با کیفیت تدریس معلمان مقطع متوسطه شهر بابل انجام گرفته است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه معلمان زن پایه دوم دوره دوم مقطع متوسطه در سال تحصیلی ۹۴-۹۳ به تعداد ۳۰۰ نفر و دانشآموزان همین معلمان به تعداد ۱۶۱۷ هستند. در این پژوهش، پرسشنامه‌های کیفیت تدریس سراج (۲۰۰۲)، روح فلسفی محقق ساخته و هوش معنوی بدیع، سواری، باقری دشت‌بزرگی، لطیفی‌زادگان (۱۳۸۹) مورد استفاده قرار گرفته است. در تجزیه و تحلیل استنباطی داده‌ها، از آزمون کولموگراف-اسمیرونوف، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون گام‌به‌گام استفاده شده است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که بین روح فلسفی و هوش معنوی با کیفیت تدریس و همچنین

babagoli@gmail.com

balaghat@edpsy.usb.ac.ir

* کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی

** نویسنده مسؤول؛ عضو هیأت علمی دانشگاه سیستان و بلوچستان

بین روح فلسفی و هوش معنوی، رابطه مثبت معناداری وجود دارد. از ابعاد روح فلسفی، طرفداری از ارزش‌های انسانی، کنجدکاوی، نوجویی و ژرفاندیشی و از ابعاد هوش معنوی، پرداختن به سجایای اخلاقی و تفکر کلی و بُعد اعتقادی، قادر به پیش‌بینی کیفیت تدریس هستند.

واژه‌های کلیدی: کیفیت تدریس، روح فلسفی، هوش معنوی، معلمان، شهر بابل.

مقدمه

همه کشورهای موفق در دنیا وامدار تلاش سیستم آموزش و پرورش خود هستند؛ زیرا این نهاد مهمترین رکن توسعه، یعنی نیروی انسانی متخصص و کارآمد را برای کشور تربیت می‌کند و تحويل جامعه می‌دهد (سلطانی، ۱۳۹۱). امروزه نقش معلم در آموزش و پرورش با نقش گذشته او تفاوت دارد و این تفاوت به خاطر این است که در این زمان هدف، آموزش مطالب و بازگو کردن آنها نیست؛ بلکه تمام جنبه‌های شخصیت دانشآموزان را در بر می‌گیرد. در واقع محتوای آموزشی از طریق دید و قضاوت معلم و همچنین از خلال ارزش‌های معلم به دانشآموختگان ارائه می‌شود و معنی و مفهوم پیدا می‌کند. همه این فعالیت‌های آموزشی و سرمایه‌گذاری‌های که در آموزش و پرورش انجام می‌شود، به خاطر پویایی کلاس و تحقق تدریس خوب است که تغییر در تدریس معلمان، بهبود کیفیت را به همراه می‌آورد (فتحی، ۱۳۸۹). مسئله کیفیت، یکی از ارکان مهم و حیاتی در نظام آموزشی شمرده می‌شود که به صورت مستقیم بر سرنوشت کشور نقش بسزایی دارد؛ زیرا عملکرد مؤثر سازمان‌های آموزشی، اساس عملکرد یک جامعه و ملت را تشکیل می‌دهند (حاجی‌پور، ۱۳۸۷، به نقل از شهرکی‌پور و رستگاری، ۱۳۹۱).

کیفیت در حوزه تدریس به درجه انتباط و سازگاری هریک از شاخص‌ها و ویژگی‌های اصلی کیفیت تدریس با استانداردها و خصوصیات مطلوب و متعالی که در نظریه‌های گوناگون به آن اشاره شده است، تعریف می‌شود (ویدوویچ^۱، ۲۰۰۰، به نقل از شعبانی‌ورکی و قلی‌زاده،

^۱- Vidovich

(۱۳۹۱). بیگز^۱ و تانگ^۲ منظور از تدریس باکیفیت را تدریس با اثربخشی بالا و مواد غنی می‌دانند و عناصر عمده تدریس باکیفیت را شامل دانش، روش‌شناسی، پاسخگویی و اشتیاق می‌دانند (جعفری، قلی‌قورچیان، بهبودیان و شهیدی، ۱۳۹۱). نتایج تحقیق غنچی، حسینی و حجازی (۱۳۹۱) حاکی از آن است که عواملی چون طرح درس، مهارت‌های تدریس، مهارت‌های ارتباطی، مهارت تخصص در محتوای درس و ویژگی‌های فردی حرفه‌ای ۷۴/۸۲ درصد کل واریانس مؤلفه‌های کیفیت تدریس را مشخص می‌کنند.

درواقع تحقیق درباره کیفیت تدریس از جمله مهمترین مسائلی است که از یکسو بازخورد مناسب را برای تجزیه و تحلیل مسائل آموزشی، تصمیم‌گیری‌های اساسی و برنامه‌ریزی استراتژیک در اختیار مسئولین و مجریان آموزش عالی قرار می‌دهد و از سویی دیگر مدرسان نیز می‌توانند با آگاهی از چگونگی عملکرد خود در جریان تدریس نسبت به اصلاح شیوه‌ها و روش‌های آموزشی و در نتیجه کیفیت تدریس خود در اقدام نمایند (شهرکی‌پور و رستگاری‌پور، ۱۳۹۱). با در نظر گرفتن اینکه معلم نقش اساسی و مستقیمی در تجربه یادگیری فرآگیران ایفا می‌کند و نقش معلم در فرایند آموزشی به اندازه‌ای مهم است که عده‌ای تدریس را متراծ با آموزش و پرورش تلقی می‌کنند (باغانی و نیشاپوری، ۱۳۹۱)، شایسته است هرگونه عاملی که بتواند منجر به بهبود کارکردهای معلم شود، مورد توجه قرار بگیرد.

کورتاجن^۳ از صاحب‌نظران حوزه تربیت معلم الگوی لایه‌ای پیاز^۴ مانند سطوح تغییر^۵ را برای تبیین ماهیت ویژگی‌های ضروری یک معلم خوب ارائه کرده است. این الگو از بیرونی ترین لایه تا درونی ترین لایه عبارت است از: سطح محیطی و رفتار، سطح صلاحیت‌ها، سطح

¹- Biggs

²- Tanag

³- Korthagen

⁴- The onion Model

⁵- Levels Of Change

اعتقادها، سطح هویت و سطح رسالت که پیش فرض بنیادین این الگو، دارا بودن تأثیر متقابل سطوح مختلف آن بر یکدیگر است (ایروانی، شرفی و یاری‌دهنوی، ۱۳۸۷).

سطح صلاحیت‌ها متضمن برخی توانمندی‌های ضروری حرفه معلمی است که می‌توان آن در سه حیطه صلاحیت‌های شناختی، صلاحیت‌های عاطفی و صلاحیت‌های مهارتی طبقه‌بندی کرد. صلاحیت شناختی مجموعه آگاهی‌ها، بینش‌ها و مهارت‌های ذهنی معلم و صلاحیت عاطفی مجموعه علائق و گرایش‌های معلم را شامل می‌شود و سطح هویت معلمان نیز به نحوه تفکر خودشان-خودپنداره آنها- بستگی دارد و به تدریج طی زندگی آنها شکل گرفته است و امری ذهنی و درونی است (ایروانی و همکاران، ۱۳۸۷). منظور از ذهنیت فلسفی توانایی و ویژگی‌های ذهنی است که در تفکر صحیح به فرد کمک می‌کند و دارای سه بُعد جامعیت، تعمق و انعطاف‌پذیری است (اسمیت، ۱۳۸۲). از این‌رو، ایروانی و همکاران (۱۳۸۷) معتقدند که مباحث تعلیم و تربیت از جمله ذهنیت فلسفی، می‌تواند در پرورش مهارت‌های صلاحیت شناختی و سطح هویت معلمان مؤثر باشد. از سویی دیگر، بعضی دیگر از مباحث فلسفه تعلیم و تربیت می‌تواند بر صلاحیت‌های عاطفی مانند: وحدت شخصیت، کنجکاوی و سعه صدر تأثیر بگذارد که این موارد به همراه مؤلفه‌های ذهنیت فلسفی، ابعاد روح فلسفی را تشکیل می‌دهند (شریعتمداری، ۱۳۷۶: ۲۵-۲۶). روح فلسفی، عبارت است از گرایش و خصوصیات فکری فیلسوف که در جنبه‌های مختلف رفتارش به چشم می‌آید (شریعتمداری، ۱۳۹۲). اگر بنا است که معلمان در راستای اهداف تعلیم و تربیت، کمکی به فرآگیران بنمایند، باید به تعریف ویژگی‌هایی در خود پردازند (اسمیت، ۱۳۷۰، به نقل از خالدان و آبکار، ۱۳۸۴). این ویژگی‌ها که در شخصیت و خصوصیات رفتاری فیلسوف مشاهده می‌شود و به‌طور کلی شخصیت فیلسوف را از دیگران متمایز می‌کند، مجموعاً به عنوان روح فلسفی مطرح می‌شوند (شریعتمداری، ۱۳۷۲). برای روح فلسفی ۱۰ بعد بدین شرح ذکر شده است (شریعتمداری، ۱۳۹۲)

و ۱۳۷۲): تردید منطقی^۱، کنجکاوی^۲، استقلال رأی^۳، سعة صدر^۴، نوجویی^۵، طرفداری از ارزش‌های انسانی^۶، وحدت شخصیت^۷، دید گسترشده^۸، ژرفاندیشی^۹، و انعطاف‌پذیری^{۱۰}. مشاهده رفتار افرادی که فلسفه می‌دانند؛ یعنی با نظریات فلسفی آشنایی دارند، این حقیقت را ثابت می‌کند که مطالعه فلسفه خودبه‌خود در تغییر تفکر افراد مؤثر نیست؛ بلکه جنبه‌های دیگر فلسفه از جمله خصوصیات که فیلسوف در طرز تفکر خود نشان می‌دهد یعنی روح فلسفی، به طور مستقیم بر روی تغییر فکر افراد تأثیر دارد و روشنفکران می‌توانند چیزهای مختلفی از آن بیاموزند (شریعتمداری، ۱۳۷۲). شخصی که دارای چنین گرایشی باشد، از ذهن باز و انتقادگر برخوردار است. او همواره آماده دریافت معانی زندگی، جهان و روابط آن است (شعاری نژاد، ۱۳۷۷، به نقل از قاسم‌پور دهاقانی و جعفری، ۱۳۸۹).

حضرت علی علیه‌السلام در نهج البلاغه، حکمت ۹۲ در بیان مراتب علم می‌فرمایند: «أَوْضَعُ الْعِلْمِ مَا وُقْفَ عَلَى اللِّسَانِ وَ أَرْفَعُهُ مَا ظَهَرَ فِي الْجَوَارِحِ وَ الْأَرْكَانِ»: بی‌ارزش‌ترین دانشی است که بر سر زبان است، و برترین علم، علمی است که در اعضا و جوارح آشکار است. مقصود از این جمله که علم در ارکان وجود انسان ظاهر شود؛ یعنی تغییری در شخصیت انسان، طرز تفکر، گرایش، عادات، معلومات و ... ایجاد کند. در نتیجه، باید به صورتی باشد که وقتی فرد با این علم برخورد می‌کند، عکس العمل او همه‌جانبه باشد و تغییری در کل شخصیت او به وجود بیاورد و این بیانی روشن از روح فلسفی است (شریعتمداری، ۱۳۶۵).

^۱-Reasonable Doubt

^۲- Curiosity

^۳- Independency

^۴- Tolerance

^۵- Innovativeness

^۶- Advocacy of Human Values

^۷- Unity of personality

^۸-Broad Perspective

^۹- Contemplation

^{۱۰}- Flexibility

مطهری (۱۳۷۷: ۲۰) روح علمی را این‌گونه شرح می‌دهد: مقصود از روح علمی این است که علم اساساً از غریزه حقیقت جویی سرچشمه می‌گیرد؛ یعنی انسان می‌خواهد حقایق را آنچنان که هستند بفهمد و خودش را نسبت به حقایق بی‌طرف و بی‌غرض نگاه دارد. در واقع فردی که روح علمی دارد، از دلیل به مدعایی رود؛ نه اینکه ادعایی بکند و بعد به سمت دلیل پیدا کردن برای آن برود.

می‌توان این‌گونه بیان کرد که ویژگی‌های مطرح شده به عنوان خصوصیات فیلسوف، فرد را قادر می‌سازند اولاً در برخورد با مسائل و مشکلات از خود محوری، یک جانبه نگری و جمود فکری مصون بماند و وی را قادر به شناخت صحیح و اصولی سازمان نماید، ثانیاً این توانایی را می‌دهد که با ارائه راهکارهای تازه و جدید بتواند بر مسائل آموزشی ناشی از سنت‌گرایی غلط و تندروی‌های جدید فائق آید و آموزش را در مسیر صحیح خود هدایت نماید (طالب‌پور، ۱۳۸۴، به نقل از تقی‌پور ظهیر و توکلی، ۱۳۹۰).

به نظر می‌رسد، با توجه به همراهی روح در کنار فلسفه (علم) به عنوان روح فلسفی با به عبارتی روح علمی بتوان گفت هدف شریعتمداری از بیان این مؤلفه‌ها تحت این عنوان تأکید بر ویژگی‌هایی از تفکر (علم) باشد: تفکر یا علمی که همیشه در حال جریان و در حرکت است، دچار رکود نمی‌شود و سبب تعالی می‌شود و از سویی دیگر متادف قرار دادن روح فلسفی با روح علمی و تفکر منطقی (شریعتمداری، ۱۳۶۱) نشان‌دهنده این است که همان مسیری که در مسائل علمی باید طی کرد، همان مسیر تفکر منطقی است که از برخورد با موقعیت نامعین شروع می‌شود و جریان می‌یابد؛ از این‌رو است که شریعتمداری (۱۳۸۰) بیان می‌کند که تفکر همان روش علمی است که اندیشمندان در حل مسئله به کار می‌برند.

درونى ترین سطح الگوی کورتاجن، سطح رسالت است که برخی از محققان آن را سطح معنویت می‌نامند. این سطح در مورد معنا دادن به وجود یک انسان است. سؤال محوری این سطح این است که چرا من وجود دارم؟ از این‌رو این سطح متضمن ارزش‌های فردی است که

شخص آنها را جزئی تفکیک ناپذیر از وجودش در نظر می‌گیرد و از درون فرد به بیرون تجلی می‌یابد (ایروانی و همکاران، ۱۳۸۷).

زوهار^۱ (۲۰۱۰) هشت انگیزه منفی و هشت انگیزه مثبت را بیان می‌کند که به گفته روانشناسان ۹۴٪ از افراد بیشتر اوقات در راستای این انگیزه‌های منفی مانند ترس، خشم، طمع، خودپسندی، پیش می‌روند که همین انگیزه‌ها منجر به رفتار مخرب و منفی می‌شوند و این نقش هوش معنوی است که انگیزه‌های ما را در جهت خلاقیت، خدمت، شناسایی و ... فراتر از موارد شخصی ارتقا دهد. همچنین بیان می‌کند که هوش معنوی ناشی از اصلی‌ترین و اساسی‌ترین نیازهای آدمی یعنی، تجربه معنای عمیق، اهداف اساسی، مهمترین ارزش‌هast که منجر به زندگی ژرف‌تر، عاقلانه‌تر و سؤال برانگیزتر می‌شود و در نهایت بر تجربیات و تصمیمات ما تأثیر می‌گذارد. جرج (۲۰۰۶) معتقد است که امنیت شخصی، ایجاد روابط و درک بین‌فردي و مدیریت تغییر، پراهمیت‌ترین عرصه‌هایی هستند که هوش معنوی می‌تواند در آنها به کار رود (محمدنژاد، بحیرابی و حیدری، ۱۳۸۸). از نظر ولمن^۲ هوش معنوی به عنوان «ظرفیت انسانی ما برای پرسیدن سؤالات نهایی در مورد معنی زندگی» و ظرفیتی برای تجربه ارتباط یکپارچه بین هر یک از ما و جهانی که در آن زندگی می‌کنیم، تعریف می‌شود (کینگ^۳، ۲۰۰۸).

از دیدگاه کینگ (۲۰۰۸) هوش معنوی به عنوان یک مجموعه از ظرفیت‌های ذهنی تعریف می‌شود که در وحدت و یکپارچگی و کاربرد انطباقی جنبه‌های غیرمادی و مافوق هستی فرد و رسیدن به نتایجی از قبیل اندیشه وجودی عمیق، بیبود معنا و شناخت خویشتن برتر است (گلچین و سنجری، ۱۳۹۱). امنس^۴ (۱۹۹۹) هوش معنوی را کاربرد انطباقی اطلاعات معنوی در جهت حل مسئله در زندگی روزانه و فرایند دستیابی به هدف تعریف می‌کند (زارعی متین، خیراندیش و جهانی، ۱۳۹۰). معلم با استفاده از هوش معنوی به حل مشکلات پیش رو در مسیر

¹- Zohar

²- Wolman

³- King

⁴- Emmons

می‌رود و با توجه به جایگاهی که دارد، سعی می‌کند که به کارها و فعالیت‌هایش معنا بیخشد. او به این می‌اندیشد که کدام مسیر در زندگی حرفه‌ای او بالاتر و عالی‌تر است تا آن را الگو و اسوهٔ خود قرار دهد (دارایی، ۱۳۹۰)؛ بنابراین، از آنجایی که معلمی شغل حساسی است و نحوهٔ تعلیم و تربیت آیندهٔ کودکان را رقم می‌زند و از طرف دیگر هوش معنوی دربرگیرندهٔ وجود و تعهد کاری است، پسندیده است که آموزش و پرورش تمهیداتی را ایجاد کند تا هوش معنوی در معلمان تقویت شود (حسینیان، قاسم‌زاده و نیکنام، ۱۳۹۰). بر این اساس، سؤالات پژوهش به صورت زیر مطرح می‌شوند:

۱. آیا روح فلسفی با کیفیت تدریس معلمان زن پایه دوم در دوره دوم مقطع متوسطه شهر بابل رابطه دارد؟
۲. آیا هوش معنوی با کیفیت تدریس معلمان زن پایه دوم در دوره دوم مقطع متوسطه شهر بابل رابطه دارد؟
۳. آیا روح فلسفی با هوش معنوی معلمان زن پایه دوم در دوره دوم مقطع متوسطه شهر بابل رابطه دارد؟
۴. آیا کیفیت تدریس معلمان زن پایه دوم در دوره دوم مقطع متوسطه شهر بابل از طریق ابعاد روح فلسفی قابل پیش‌بینی است؟
۵. آیا کیفیت تدریس معلمان زن پایه دوم در دوره دوم مقطع متوسطه شهر بابل از طریق ابعاد هوش معنوی قابل پیش‌بینی است؟

روش

پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری در پژوهش حاضر، شامل کلیه معلمان زن پایه دوم در دوره دوم متوسطه به تعداد ۳۰۰ نفر است. نمونه‌گیری به صورت خوش‌های تصادفی تک مرحله‌ای انجام گرفت؛ بدین صورت که ابتدا از میان کل دیبرستان‌های دوره دوم مقطع متوسطه (۴۲ دیبرستان) به صورت تصادفی ۲۱ دیبرستان انتخاب شد و سپس از

هر دبیرستان ۸ معلم پایه دوم انتخاب شدند که درمجموع ۱۶۸ نفر هستند که این تعداد نمونه بر اساس فرمول کوکران محاسبه شده است. تعداد نمونه دانشآموزان بر حسب فرمول کوکران حدود ۳۱۱ نفر است که برای اینکه دانشآموزان به تعداد مساوی میان معلمان تقسیم شوند (هر معلم ۲ دانشآموز)، ۳۳۶ نفر (حدود ۲۱٪ درصد جامعه دانشآموزی) در نظر گرفته شده است؛ بنابراین، هر معلمی که پرسشنامه روح فلسفی و هوش معنوی را پرکرده است، دو دانشآموز از همین معلم کیفیت تدریس او را موردسنجدش قرار داده است.

ابزار پژوهش

۱- پرسشنامه کیفیت تدریس: پرسشنامه کیفیت تدریسی که در این پژوهش استفاده شده است، از پرسشنامه کیفیت تدریس سراج (۲۰۰۲، به نقل از شعبانی ورکی و قلیزاده، ۱۳۸۵) اقتباس شده است. به منظور نمره‌گذاری این مقیاس ۲۱ ماده‌ای برای هر یک از پنج گزینه: خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم، خیلی کم به ترتیب، مقادیر ۵ تا ۱ در نظر گرفته شده است که هر یک از گویه‌های این پرسشنامه چهار بُعد طرح درس، اجرای تدریس، ارزشیابی تدریس، روابط بین فردی را در برمی‌گیرند. در مطالعه حاضر، برای تعیین روایی محتوایی و صوری پرسشنامه از نظر ۵ نفر از استادی امر استفاده شده است که با روش رفت و برگشت مورد تأیید قرار گرفت. پایایی پرسشنامه کیفیت تدریس سراج در نتیجه محاسبه آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۶ است که پایایی این پرسشنامه نیز برای جامعه دانشآموزان این پژوهش ۰/۸۸ به دست آمده است. همچنین پایایی ابعاد این پرسشنامه به شرح زیر است: طرح درس: ۰/۶۲، اجرای تدریس: ۰/۷۱، ارزشیابی تدریس: ۰/۸۲ درصد و روابط بین فردی: ۰/۸۲ درصد.

۲- پرسشنامه روح فلسفی: پرسشنامه روح فلسفی یک پرسشنامه محقق ساخته است که شامل ۴۷ گویه پنج گزینه‌ای است که برای گویه‌های ۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴ به صورت کاملاً موافقم ۵، تا حدودی موافقم ۴، نظری ندارم ۳، تا حدودی مخالفم ۲، کاملاً مخالفم ۱ نمره‌گذاری شده است و باقی گویه‌ها به صورت عکس نمره‌گذاری می‌شوند؛ یعنی: کاملاً موافقم

۱، تا حدودی موافقم ۲، نظری ندارم ۳، تا حدودی مخالفم ۴ و کاملاً مخالفم ۵ که این گویه‌ها ابعاد شرح داده شده تحت عنوان روح فلسفی را در بر می‌گیرند. روایی محتوایی و صوری این پرسشنامه توسط استاد فلسفه تعلیم و تربیت مورد تأیید قرار گرفته است؛ همچنین همبستگی پرسون بین روح فلسفی با ذهنیت فلسفی اسمیت برابر ۷۲٪ است که روایی همگرای روح فلسفی را تأیید می‌کند. پایایی این پرسشنامه برای جامعه معلمان این پژوهش با استفاده از آلفای کرونباخ برابر با ۷۸/۹ درصد به دست آمده است که بیانگر پایایی قابل قبول برای استفاده است. همچنین اعتبار محاسبه شده برای زیر مقیاس‌های این پرسشنامه به شرح زیر است: تردید منطقی ۶۸٪، کنجکاوی ۶۹٪، استقلال رأی ۶۸٪، سعه صدر ۷۵٪، نوجویی ۶۹٪، طرفداری از ارزش‌های انسانی ۷۵٪، وحدت شخصیت ۷۲٪، دید گستره ۶۸٪، ژرفاندیشی ۷۶٪ و انعطاف‌پذیری ۷۷٪.

۳- پرسشنامه هوش معنوی: در این پژوهش از پرسشنامه هوش معنوی بدیع و همکاران (۱۳۸۹) استفاده شده است که شامل ۴۲ گویه پنج گزینه‌ای است که نمره‌گذاری تفکر کلی و بعد اعتقادی، پرداختن به سجایای اخلاقی و خودآگاهی، عشق و علاقه به صورت کاملاً موافقم، موافق ۴، تا حدودی ۳، مخالفم ۲ و کاملاً مخالفم ۱ است؛ اما نمره‌گذاری توانایی مقابله و تعامل با مشکلات به صورت عکس انجام می‌گیرد؛ یعنی کاملاً موافقم ۱، موافق ۲، تا حدودی ۳، مخالفم ۴ و کاملاً مخالفم ۵ نمره‌گذاری می‌شود. برای تعیین روایی آن از تحلیل عاملی با روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی با چرخش واریمکس استفاده شده است که بعد از تحلیل عاملی ۳۰ سؤال روی هیچ یک از عامل‌های تفکر کلی و بعد اعتقادی، توانایی مقابله و تعامل با مشکلات، پرداختن به سجایای اخلاقی، خودآگاهی و عشق و علاقه قرار نگرفتند و حذف شدند و در کل ۴۲ سؤال از مجموع ۷۲ سؤال باقی ماندند. برای پایایی پرسشنامه هوش معنوی از دو روش آلفای کرون باخ و تصنیف استفاده شده است که برای کل پرسشنامه برابر ۸۵٪ و ۷۸٪ است که بیانگر پایایی قابل قبول پرسشنامه یادشده است. برای تعیین اعتبار این پرسشنامه نمره آن با نمره سؤال ملاک همبسته شده و مشخص گردید که رابطه مثبت معنی‌داری بین آنها وجود دارد.

($r=0.55; P=0.0001$) که نشان می‌دهد پرسشنامه هوش معنوی از اعتبار لازم برخوردار است (بدیع^۱، ۲۰۱۴). پایایی این پرسشنامه برای جامعه معلمان پژوهش حاضر با استفاده از آلفای کرون باخ ۸۳.۸ درصد به دست آمده است که بیانگر پایایی قابل قبول برای استفاده است. همچنین برای زیر مقیاس‌های آن به این صورت است: تفکر کلی و بعد اعتقادی ۰/۷۹، توانایی مقابله و تعامل با مشکلات ۰/۸۵، پرداختن به سجایای اخلاقی ۰/۷۲ و خودآگاهی، عشق و علاقه ۰/۸۰.

روش‌های تحلیل داده‌ها

برای تحلیل استنباطی از آزمون کولموگروف-اسمیرونوف، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام استفاده شده است که تمامی این محاسبات با استفاده از نرم‌افزار SPSS ۲۱ انجام گرفته است.

تجزیه و تحلیل یافته‌ها

در بررسی سؤال اول «آیا روح فلسفی با کیفیت تدریس معلمان زن پایه دوم مقطع متوسطه دوم شهر بابل رابطه دارد؟»، از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است. جدول شماره ۱:

جدول ۱. رابطه روح فلسفی و کیفیت تدریس معلمان

تعداد	سطح معناداری	ضریب همبستگی پیرسون	روح فلسفی کیفیت تدریس
۱۶۸	۰,۰۰۰	۰,۴۹۲	

^۱ - Badei

طبق جدول شماره ۱، ضریب همبستگی $0,492$ است که با توجه به سطح معناداری ($0,000$) که کمتر از $0,01$ است ($p < 0.01$)؛ بنابراین، می‌توان گفت بین دو متغیر روح فلسفی و کیفیت تدریس رابطه مثبت معناداری وجود دارد.

در بررسی سؤال دوم پژوهش، «آیا هوش معنوی با کیفیت تدریس معلمان زن پایه دوم مقطع متوسطه دوم شهر بابل رابطه دارد؟»، از آزمون ضریب همبستگی پرسون استفاده شده است. جدول شماره ۲:

جدول ۲. رابطه بین هوش معنوی و کیفیت تدریس

تعداد	سطح معناداری	ضریب همبستگی پرسون	هوش معنوی کیفیت تدریس
۱۶۸	$0,000$	$0,419$	

طبق جدول شماره ۲، ضریب همبستگی $0,419$ است که با توجه به سطح معناداری ($0,000$) که کمتر از $0,01$ است ($p < 0.01$)؛ بنابراین، می‌توان گفت بین دو متغیر هوش معنوی و کیفیت تدریس رابطه مثبت معناداری وجود دارد.

در بررسی سؤال سوم پژوهش «آیا روح فلسفی با هوش معنوی معلمان زن پایه دوم مقطع متوسطه دوم شهر بابل رابطه دارد؟»، از آزمون ضریب همبستگی پرسون استفاده شده است.

جدول شماره ۳:

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

جدول ۲. رابطه بین روح فلسفی و هوش معنوی

تعداد	سطح معناداری	ضریب همبستگی پرسون	روح فلسفی هوش معنوی
۱۶۸	$0,000$	$0,894$	

همان‌طور که در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود، ضریب همبستگی ۰,۸۹۴ است که با توجه به سطح معناداری ($p < 0.000$) که کمتر از ۰,۰۱ است، می‌توان گفت بین دو متغیر روح فلسفی و هوش معنوی رابطه مثبت معناداری وجود دارد.

به منظور بررسی سؤال چهارم پژوهش «آیا کیفیت تدریس معلمان زن پایه دوم مقطع متوسطه دوم شهر بابل از طریق ابعاد روح فلسفی قابل پیش‌بینی است؟» از رگرسیون گام‌به‌گام استفاده شده است. جدول شماره ۴:

جدول ۴. تحلیل رگرسیون ابعاد روح فلسفی در پیش‌بینی کیفیت تدریس معلمان.

متغیر	مجذور R تنظیم شده	ضریب تعیین	بنتا	سطح معناداری
طرفداری از ارزش‌های انسانی	۰,۴۱۱	۰,۶۴۴	۰,۵۴۸	۰,۰۰۰
کنجکاوی	۰,۴۴۳	۰,۶۷۱	۰,۴۶۳	۰,۰۰۱
نوجویی	۰,۵۱۰	۰,۷۲۰	۰,۳۶۵	۰,۰۰۰
ژرفاندیشی	۰,۵۳۶	۰,۷۴۰	۰,۵۲۵	۰,۰۰۲

نتایج جدول شماره ۴ بیان‌گر این است که در گام اول مؤلفه طرفداری از ارزش‌های انسانی توانسته ۶۴,۴ درصد از تغییرات متغیر ملاک (کیفیت تدریس) را پیش‌بینی کند. در گام دوم مؤلفه کنجکاوی به همراه طرفداری از ارزش‌های انسانی در مجموع توانسته‌اند ۶۷,۱ درصد از تغییرات کیفیت تدریس را پیش‌بینی کند؛ بنابراین، متغیر کنجکاوی به تنهایی توانسته ۲,۷ درصد از تغییرات کیفیت تدریس را پیش‌بینی کند. در گام سوم، نوجویی به تنهایی قادر است ۴,۹ درصد از تغییرات کیفیت تدریس را پیش‌بینی کند و در گام آخر، ژرفاندیشی به تنهایی قادر است ۲ درصد از تغییرات کیفیت تدریس را پیش‌بینی کند. لازم به ذکر است که سایر ابعاد روح فلسفی به علت عدم وجود رابطه معنادار حذف گردیده‌اند.

برای تحلیل سؤال پنجم این پژوهش «آیا کیفیت تدریس معلمان زن پایه دوم مقطع متوسطه دوم شهر بابل از طریق ابعاد هوش معنوی قابل پیش‌بینی است؟» نیز، از رگرسیون گام‌به‌گام

به منظور پیش‌بینی متغیر ملاک (کیفیت تدریس) از روی ابعاد هوش معنوی (متغیر پیش‌بین) استفاده شده است. جدول شماره ۵:

جدول ۵. تحلیل رگرسیون ابعاد هوش معنوی در پیش‌بینی کیفیت تدریس معلمان.

متغیر	مجدور R تنظیم شده	ضریب تعیین	بتا	سطح معناداری
پرداختن به سجایای اخلاقی	۰,۱۷۶	۰,۴۲۵	۰,۳۰۹	۰,۰۰۱
تفکر کلی و بعد اعتقادی	۰,۱۹۲	۰,۴۴۹	۰,۱۸۵	۰,۰۴۱

نتایج جدول شماره ۵ بیانگر این است که در گام اول پرداختن به سجایای اخلاقی توانسته ۴۲,۵ درصد از تغییرات متغیر ملاک (کیفیت تدریس) را پیش‌بینی کند. در گام دوم مؤلفه پرداختن به سجایای اخلاقی به همراه تفکر کلی و بعد اعتقادی، در مجموع توانسته‌اند ۴۴,۹ درصد از تغییرات کیفیت تدریس را پیش‌بینی کند؛ بنابراین، متغیر تفکر کلی و بعد اعتقادی به تنهایی توانسته ۲,۴ درصد از تغییرات کیفیت تدریس را پیش‌بینی کند. لازم به ذکر است که سایر ابعاد هوش معنوی به علت عدم وجود رابطه معنادار حذف گردیده‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف اصلی این پژوهش، بررسی رابطه روح فلسفی و هوش معنوی با کیفیت تدریس معلمان مقطع متوسطه دوم شهر بابل بود که با توجه به کمبود تحقیقات تجربی در این زمینه، تحقیقاتی که دقیقاً با سؤالات پژوهش مرتبط باشد، یافت نشد؛ لذا تحقیقاتی که به نوعی مرتبط بودند، ذکر گردید. در پاسخ به سؤال اول پژوهش، تحلیل آماری نشان داد که رابطه مثبت معناداری بین روح فلسفی و هوش معنوی وجود دارد. این یافته با پژوهش کوشی (۱۳۹۲) که بیان می‌کند بین ذهنیت فلسفی با کیفیت تدریس رابطه مثبت معناداری وجود دارد؛ به دلیل اینکه ذهنیت فلسفی جزو روح فلسفی است، همسو است: روح فلسفی به عنوان تفکر یا علمی

معرفی شده است که به تجربه بسنده نمی‌کند و همواره پویا و در حال حرکت و به‌روز شدن است و از آنجا که کیفیت تدریس اشاره به میزان مؤثر بودن فعالیت‌های آموزشی دارد که شامل مهارت‌های تدریس، انگیزش، شخصیت، رفتار در کلاس و توانایی علمی استاد می‌شود (پاک‌مهر، جعفری‌ثانی، سعیدی‌رضوانی و کارشکی، ۱۳۹۱)، می‌توان بیان کرد که بالا بودن روح فلسفی در فرد موجب می‌شود تا فرد با نوع تفکر سیالی که به‌واسطه روح فلسفی پیدا می‌کند، در صدد باشد تا قابلیت پذیرش منطقی روش‌ها و راه‌های جدید تدریس داشته باشد، با کمک نیروی اندیشه و تفکر، شرایط تازه محیط کار و دانش‌آموزان را به خوبی درک کند.

تحلیل سؤال دوم پژوهش نیز حاکی از وجود رابطه مثبت معنادار بین هوش معنوی و کیفیت تدریس است. این یافته همسو با نتایج اسفندیاری (۱۳۹۲) در بررسی رابطه هوش معنوی و بهره‌وری دبیران و با نتایج تحقیق جرج و ویسوانام^۱ (۲۰۱۳) مبنی بر وجود رابطه بین هوش معنوی و کارایی و پیشرفت علمی معلم است، با توجه به اینکه تحقیقات ذکر شده در ارتباط با بهره‌وری و کارایی است که انتظار داریم در همه این موارد نهایتاً کیفیت تدریس تغییر پیدا کند؛ بنابراین، نتایج تحقیقات این موارد با کیفیت تدریس بیان شده است. هوش معنوی را می‌توان به عنوان بالاترین هوش وجودی فرد دانست که سبب ایجاد نگرشی جدید و مثبت در فرد نسبت به خود، دیگران و جهان پیرامون می‌شود (گلچین و سنجری، ۱۳۹۱) و همچنین موجب تعهد و وجودن کاری می‌شود (حسینیان و همکاران، ۱۳۹۰) و از آنجا که کیفیت تدریس اشاره به میزان مؤثر بودن فعالیت‌های آموزشی دارد که شامل مهارت‌های تدریس، انگیزش، شخصیت، رفتار در کلاس و توانایی علمی استاد می‌شود (پاک‌مهر و همکاران، ۱۳۹۱)، می‌توان بیان کرد که بالا بودن هوش معنوی در فرد موجب می‌شود تا فرد با نگاه مثبتی که نسبت به خود و اطرافیان و تعهد و وجودن کاری که به‌واسطه هوش معنوی پیدا می‌کند، در صدد باشد تا تمام تلاش خود را جهت مؤثر بودن فعالیت آموزشی انجام دهد. تحلیل سؤال سوم پژوهش نیز حاکی از وجود

^۱- George & Visvam

رابطه مثبت معنادار بین روح فلسفی و هوش معنوی است. در تبیین یافته این سؤال می‌توان این‌گونه بیان کرد که هر چه قدر معلم در هر فرصتی به دنبال مسائل نو و بدیع باشد و در هر شرایط و موقعیت نگاه خود را از سطح به عمق قضایا ببرد و در این راه سعی کند تحت تأثیر عوامل غیرمنطقی قرار نگیرد و با ارزیابی افکار و عقاید مختلف از رکود خود جلوگیری کند، می‌تواند با ارزش‌ها و اهداف آموزش و پژوهش همسو شود و با موانع و مشکلات در محیط کار بهتر مقابله کند و به اثرات عمیقی که می‌تواند بر دانش‌آموزان بگذارد، بهتر توجه کند.

نتایج تحلیل سؤال چهار، حاکی از این است که از ابعاد روح فلسفی، به ترتیب چهار بُعد طرفداری از ارزش‌های انسانی، کنجدکاوی، نوجویی و ژرفاندیشی قادر به پیش‌بینی کیفیت تدریس هستند که با نتایج تحقیق سخنور و ماهر وزاده (۱۳۸۹) که ژرفاندیشی می‌تواند روش تدریس دیبران را پیش‌بینی کند، همسو است. این یافته را این‌گونه می‌توان تبیین کرد: دانش‌آموزان برای درک فرایند تدریس به بازخورد مناسب معلم و تعامل مناسب نیازمندند. در ایجاد چنین فضایی، معلمان به همراه دانش‌آموزان قادرند در مورد مباحث درسی بحث کنند، به تحلیل و ارزیابی مباحث پیردازند و همین بازخوردها زمینه‌ساز یادگیری باکیفیت می‌شود. نتایج تحلیل سؤال آخر این پژوهش حاکی از این است که از ابعاد هوش معنوی، به ترتیب دو بُعد پرداختن به سجایای اخلاقی و تفکر کلی و بعد اعتقادی قادر به پیش‌بینی کیفیت تدریس هستند که در این زمینه، تحقیقی که به این موضوع پرداخته باشد، یافت نشد. با توجه به اینکه در این قسمت نیز پرداختن به سجایای اخلاقی که استفاده از نظرات و تجربیات دیگران در کارها و روحیه انتقادپذیری را شامل می‌شود، بیشترین قدرت پیش‌بینی را داشته است؛ به نظر می‌رسد این مورد مهر تأییدی باشد بر این موضوع که در کنار همه امکانات آموزشی، روش‌های نوین و معلمانی که با این ابزارها آشناشی دارند، احترام به ارزش‌های انسانی در کلاس یا همان سجایای اخلاقی مانند گذرگاهی هستند که موجب می‌شوند همه این ابزارها به مقصدی که برایشان در نظر گرفته شده‌اند برسند و درنهایت تدریس اثربخشی محقق شود.

به نظر می‌رسد، نتایج این پژوهش مهر تأییدی را بر الگوی معلم خوب کورتاجن می‌زنند و بیان می‌کنند که عوامل درونی مانند روح فلسفی و هوش معنوی، بروندادهایی را که معلم می‌بایست داشته باشد، تحت تأثیر قرار می‌دهد. توجه به نیروهای انسانی ماهر و ورزیده در امر تدریس که بتوانند تدریس باکیفیتی داشته باشند، در کار خود توانمند باشند و به سرعت دچار فرسودگی در حرفة خود نشوند، نیازمند توجه به هوش معنوی و روح فلسفی است؛ از این‌رو، می‌بایست مجریان توجه ویژه‌ای به مؤلفه‌های فکری و معنوی معلمان داشته باشند. به علاوه، ناکارآمدی و عدم توجه به مؤلفه‌های مؤثر بر کیفیت تدریس معلمان، به عنوان یک چالش منجر به نادیده انگاشتن و رکورد مهارت‌های فردی معلمان می‌شود و مانع بروز و شکوفاندن توانایی‌هایی می‌شود که می‌بایست در مسیر صحیح تعلیم و تربیت به کار گرفته شود.

پژوهش حاضر تمامی محدودیت‌های تحقیق‌های پرسشنامه‌ای را دارد.

در انجام پژوهش حاضر، افراد زیادی مشارکت و فعالیت داشته‌اند که از همه آنها به خصوص اداره آموزش و پرورش شهر بابل و معلمان مقطع متوسطه شهر بابل تشکر و قدردانی می‌شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

منابع

۱. اسفندیاری، محمد (۱۳۹۲). رابطه هوش معنوی و خلاقیت با بهره‌وری دبیران مقطع متوسطه شهر مرودشت. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی مرودشت.
۲. سمتی، فیلیپ جی (۲۰۰۱). ذهنیت فلسفی در مدیرت آموزشی. (ترجمه محمدرضا بهرنگی، ۱۳۸۲). چاپ چهارم. تهران: کمال تربیت.
۳. ایروانی، شهین؛ شرفی، محمدرضا؛ یاری دهنوی، مراد (۱۳۸۷). چرا معلمان به آموختن فلسفه تعلیم و تربیت نیاز دارند؟ علوم تربیتی، ۹۳، صص ۶۸-۳۳.
۴. باغانی، مریم؛ دهقان نیشابوری، محسن. (۱۳۹۱). تأثیر اضطراب بر کیفیت تدریس. راهبردهای آموزش، ۱، صص ۹-۱۳.
۵. بدیع، علی؛ سواری، الهام؛ باقری دشت بزرگ، نجمه؛ لطفی زادگان، وحیده (۱۳۸۹)، ساخت و اعتباریابی پرسشنامه هوش معنوی، اولین همایش ملی روانشناسی دانشگاه پام نور، تبریز.
۶. پاک‌مهر، حمیده؛ جعفری‌ثانی، حسین؛ سعیدی رضوانی، محمود؛ کارشکی، حسین (۱۳۹۱). نقش کیفیت تدریس استایل و مؤلفه‌های آن در توسعه تفکر انتقادی دانشجویان: فرصت‌ها و چالش‌های برنامه درسی در آموزش عالی. مطالعات روانشناسی تربیتی، ۱۷، صص ۳۸-۱۶.
۷. تقی‌پور ظهیر، علی؛ توکلی، رؤیا (۱۳۹۰). بررسی رابطه ذهنیت فلسفی با عملکرد دبیران مدارس متوسطه آموزش و پژوهش منطقه ۴ تهران. مدیریت و برنامه‌ریزی در نظام‌های آموزشی، ۶، صص ۱۰-۶۳.
۸. جعفری، پریوش؛ قلی قورچیان، نادر؛ بهبودیان، جواد؛ شهیدی، نیما (۱۳۹۱). ارائه الگویی ساختاری برای رابطه خودکارآمدی شایستگی‌ها و تعهد سازمانی اعضای هیئت علمی با کیفیت تدریس آنان. پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، ۶، صص ۶۱-۸۲.
۹. حسینیان، سیمین؛ قاسم‌زاده، سوگنه؛ نیکنام، ماندانا (۱۳۹۰). پیش‌بینی کیفیت زندگی معلمان زن بر اساس متغیرهای هوش هیجانی و هوش معنوی. مشاوره شغلی و سازمانی، ۹، صص ۶۰-۴۲.
۱۰. خالدان، اصغر؛ آبکار، علیرضا (۱۳۸۴). بررسی میزان ذهنیت فلسفی مریبان ورزشی و رابطه آن با برخی مشخصات فردی. فیزیولوژی ورزشی کاربردی، ۱، صص ۱-۱۵.

۱۱. دارابی، خدیجه (۱۳۹۰). بررسی تأثیر هوش معنوی بر توانمندسازی معلمان مقطع متوسطه آموزش و پژوهش شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی تهران.
۱۲. زارعی متین، حسن؛ خیراندیش، مهدی؛ جهانی، حوریه (۱۳۹۰). شناسایی و سنجش مؤلفه های هوش معنوی در محیط کار؛ مطالعه موردی: در بیمارستان لبافی نژاد تهران، پژوهش های مدیری عمومی، ۱۲، ۹۴-۷۱.
۱۳. سخنور، ناهید؛ ماهروزاده، طیبه (۱۳۹۱). ذهنیت فلسفی و نگرش به روش تدریس فعال در میان معلمان ریاضی (مقطع راهنمایی). اندیشه های نوین تربیتی، ۳، صص ۶۷-۹۴.
۱۴. سلطانی، خدیجه (۱۳۹۱). بررسی عوامل مؤثر بر به کارگیری روش های نوین تدریس در مدارس متوسطه شهر همدان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی تهران.
۱۵. شریعتمداری، علی (۱۳۶۱). پژوهش روح علمی و تفکر منطقی، پیوند، ۳۷، صص ۱۲-۱۷.
۱۶. شریعتمداری، علی (۱۳۶۵). مجموعه آثار دو مین کنگره جهانی امام رضا (ع)، جلد اول. مشهد: کنگره جهانی امام رضا (ع).
۱۷. شریعتمداری، علی (۱۳۷۲). فلسفه پژوهش فکر «روشنگر کیست؟». اصفهان: جهاد دانشگاهی اصفهان.
۱۸. شریعتمداری، علی (۱۳۷۶). فعالیت های تحقیقی و روش های اساسی در کار فیلسوفان و اشارات تربیتی آنها. نامه فرهنگستان علوم، ۶ و ۷، صص ۲۸-۷.
۱۹. شریعتمداری، علی (۱۳۱۰). نقد و خلاقيت در تفکر. تهران: پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی.
۲۰. شریعتمداری، علی (۱۳۹۲). اصول و فلسفه تعلیم و تربیت. تهران: امیرکبیر، چاپ پنجم و نهم.
۲۱. شهرکی پور، حسن؛ رستگاری پور، مریم (۱۳۹۱). بررسی رابطه بین کیفیت تدریس معلمان دینی و رفتارهای مذهبی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه از دیدگاه معلمان منطقه یک شهر تهران. اندیشه های نوین تربیتی، ۳۲، صص ۱۶۳-۱۴۱.
۲۲. شعبانی ورکی، بختیار؛ قلی زاده، رضوان حسین (۱۳۸۵). بررسی کیفیت تدریس در دانشگاه، پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، ۳۹، صص ۱-۲۲.

۲۳. غنچی، مستانه؛ حسینی، سید محمد؛ حجازی، یوسف (۱۳۹۱). شناسایی و رتبه‌بندی مؤلفه‌های تبیین کننده کیفیت تدریس از دیدگاه اساتید پردازش‌های کشاورزی دانشگاه تهران. پژوهش‌های ترویج و آموزش کشاورزی، ۳، صص ۴۰-۳۱.
۲۴. فتحی، آیت (۱۳۸۹). بررسی رابطه احساس کارآمدی با کیفیت آموزشی دبیران متوجه شهر تبریز با تأکید بر روش فلیندرز. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تبریز.
۲۵. قاسم‌پور دهاقانی، علی؛ و جعفری، سید ابراهیم (۱۳۸۹). تربیت فلسفی و فلسفه تربیت، مجموعه مقالات سیزدهمین همایش بزرگداشت حکیم صدرالمتألهین شیرازی خرداد ۸۸، تهران: بنیاد حکمت اسلامی صدر.
۲۶. کوشی، زهرا (۱۳۹۲). ارائه الگویی جهت پیش‌بینی کیفیت تدریس اعضای هیئت علمی بر اساس ذهنیت فلسفی و انگیزش شغلی آنان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید باهنر کرمان.
۲۷. گلچین، مجتبی؛ سنجری، احمد رضا (۱۳۹۱). بررسی رابطه بین هوش معنوی و خودکارآمدی کارکنان؛ مطالعه موردی: سازمان آموزش و پرورش استان گلستان. مطالعات رفتار سازمانی، ۳، صص ۵۴-۶۶.
۲۸. محمد نژاد، حسیب؛ بحیرایی، صدیقه؛ حیدری، فائزه (۱۳۸۸). مفهوم هوش معنوی مبتنی بر آموزه‌های اسلام، مطالعات معرفتی دانشگاه اسلامی، ۴۲، صص ۹۶-۱۱۶.
۲۹. مطهری، مرتضی (۱۳۷۷). مجموعه آثار. جلد ۲۲، قم: صدر.
30. George, R., & Visvam, S (2013). *Spiritual Intelligence, its correlation with Teacher Effectiveness and Academic achievement-A Study*. International Journal of Education and Psychological Research, 2(2), 106-110.
31. King, B.D (2008). *Rethinking Claims Of Spiritual Intelligence:A Definition, Model, And Measure*. The Degree of Master of Science in the Faculty of Arts and Science, Canada: Trent University.
32. Zohar, D (2010). *Exploring Spiritual Capital. Spirituality in Higher Education Newsletter*, 5(5), 1-8.
33. Badei, A (2014). SQ4F.BRLB (2015/06/5); in <http://ravan zad.loxblog.ir/post/12>